

РЕШЕНИЕ

№ 1495

гр. София, 02.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12995** по описа за **2019** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение №232215, постановено на 02.10.2019г. по н.а.х.д. № 21180/2018г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав, по н.а.х.д. № 21180/2018г., е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0001555/05.09.2017г., издадено от И.Д главен началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на основание чл.104, ал.7 от ЗавП на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл.10, §5, б.а (ii), пр.1 от Регламент ЕО №561/06.

В касационната жалба [фирма] твърди, че съдебното решение е неправилно и немотивирано. Касаторът излага, че необосновано първоинстанционният съд е приел, че нарушението е безспорно установено и при съставяне на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли съда за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което да се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. К. поддържа жалбата. Излага доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на акта – несъответствие на описанието на нарушението, с посочената за нарушена правна норма. Заявява, че

НП е връчено 1 година след издаването му, което е затруднило наказаното лице да организира защитата си и да представи необходимата информация, която то не е запазило в този продължителен срок. Ответникът по делото – ОО „Автомобилна администрация“ - С., не се представлява и не изразява становище по жалбата.

СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което същата се явява допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна, въззивната инстанция е приела за установено, че при извършена проверка на 18.07.2017г. в [населено място] от контролните органи на ОО „АА“, [фирма], в качеството си на превозвач не е предоставило за поискания срок от 01.02.2017г. до 30.06.2017г. данните, записани от дигиталния тахограф на товарен автомобил „И. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] и данни от дигиталната карта на водача Л. Л., назначен като водач в дружеството жалбоподател. При тези обстоятелства на [фирма] е съставен АУАН №240564/18.07.2017г. за извършено нарушение на чл.10, §5, б.а (ii), пр.1 от Регламент ЕО №561/06. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

След запознаване с информацията, предоставена от ОО „АА“, съдържаща се на диск, приложен към жалбата, въззивният съд е констатирал, че товарните автомобили, за които са представени данни са други, а не този, за който е процесната проверка - товарен автомобил „И. С.“ с рег. [рег.номер на МПС]. За последния не се съдържа информация от дигиталния тахограф. Според данните от картата на водача Л. Л. П., за периода от 01.02.2017г. до 30.06.2017г. лицето е извършвало дейност и е управлявало МПС, но не може да се установи, кой автомобил е управлявал, тъй като липсват данни от дигиталния тахограф на проверения автомобил. Въззивната инстанция е заключила, че съхранението на данните от дигиталния тахограф е задължение на дружеството-превозвач и е въпрос на вътрешна регламентация със съответните шофьори как ще се предоставя тази информация на работодателя.

СРС е приел, че за проверявания период от м.02.2017г. до м.06.2017г. дружеството не е изпълнило задължението си, в частта за съхранение и представяне при поискване на данните от дигиталния тахограф на процесния автомобил вменено му по чл.10, §5, б.а (ii), пр.1 от Регламент ЕО №561/06.

За да постанови изложения по-горе резултат, съдът е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а по съществува на спора е налице доказаност на релевираното неизпълнение на задължения към държавата.

Настоящата инстанция напълно споделя мотивите на районния съд. Чл.104, ал.7 от ЗАП ангажира отговорността на превозвач или на лице по чл.12б ал.1, извършващо превози за собствена сметка, които не съхраняват тахографските листа, разпечатките и извлечените данни от дигиталния тахограф или картата на водача за период 365 дни, или отказват да ги предоставят за проверка от контролните органи. Съобразно разпоредбата на чл. 91в ал.1, т.2 от ЗАВП превозвачите, ръководителите на предприятия и лицата, извършващи превози за собствена сметка, са длъжни да съхраняват най-малко една година след тяхното приключване и да предоставят за проверка от контролните органи:

1. тахографските листове от аналогови тахографи;
2. информацията, извлечена от паметта на дигиталния тахограф и от картата на водача;
3. пътните листове.

Тази разпоредба транспонира чл. 10, § 5 б."а", т. ii" от Регламент ЕО № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета /Регламент 561/2006/, която задължава транспортно предприятие, което използва превозни средства, снабдени със записващо оборудване, отговарящо на изискванията на приложение ІВ към Регламент (ЕИО) № 3821/85 и което попада в обхвата на настоящия регламент, да осигурява съхранението на всички записани данни от оборудването на превозното средство и от картата на водача в продължение на най-малко 12 месеца след записването им, и при поискване от страна на инспектор, осигурява достъп до тези данни пряко или дистанционно от помещенията на предприятието.

С оглед събраните писмени и гласни доказателства касационната инстанция приема, че безспорно се установява извършването на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на санкционирания субект. Анализът на доказателствения материал поотделно и в съвкупност показва, че касаторът има качеството превозвач, доколкото притежава лиценз № 16804, валиден до 23.01.2027г., за международен превоз на товари. Следователно е и субект на задължението по чл.10, § 5, б."а" (ii), пр.1 от Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета.

Периодът на проверката извършена от АО е в този 12-месечен период за съхранение, но данните не са били предоставени при тяхното поискване, нито впоследствие са представени пред съда.

Неоснователни са възраженията на касатора относно наличието на допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на НП. Касационната инстанция съобразни, че както АУАН, така и НП отговарят на изискванията за дължимо съдържание по чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН - нарушението е описано със съставомерните му елементи. Конкретизирани са обстоятелствата, при които е извършено, така че да е напълно ясно и недвусмислено в какво се състои повдигнатото обвинение, респективно нарушението, за което е санкциониран превозвача. Касаторът се е запознал със съдържанието на акта, предявен му е и е подписан от него, поради което същият е разбрал, за какво нарушение е привлечен към административнонаказателна отговорност. Правото му на защита не е нарушено, доколкото не е препятствана възможността му разбере обвинението и да организира защитата си в пълен обем. В тази връзка съдът намира за несъстоятелни доводите изведени в жалбата, че контролните органи не са връчили конкретни указания какви данни и документи жалбоподателя е нужно да представи. Видно от свидетелските показания дадени пред въззивната инстанция, АНО са дали точни указания за изискуемите данни. В АУАН представляващият дружеството собственооръчно е записал, че в тридневен срок ще представи данните, но не го е сторил, поради което е неотнормима датата на връчване на НП, към факта на извършеното нарушение.

Съдът намира, че нарушението правилно е скрепено със санкционната норма на чл.104, ал.7 от ЗАВП, доколкото същата предвижда отговорност за превозвач, който не съхранява или откаже да предостави за проверка на контролните органи

тахографските листа или извлечените данни от същите и от картата на водача за период от 365 дни. От страна на районния съд е извършен задълбочен и точен анализ на предпоставките за прилагане на чл.28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция споделя.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1 и чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №232215, постановено на 02.10.2019г. по н.а.х.д. № 21180/2018г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 3-ти състав.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :